22/02/2019

Η δόξα των ανθρώπων σου στερεί τη δόξα του Θεού

/ Γνώμες

Η δόξα των ανθρώπων σου στερεί τη δόξα του Θεού. Μη γλυκαίνεσαι με την τιμή του κόσμου τούτου, για να μην πικραθής ξαφνικά κι αναπάντεχα από την ατίμωσι του κόσμου τούτου. Γιατί, σ' αυτή τη γη, τη δόξα ακολουθεί συνήθως η ατίμωσις.

Μετά την ευδαιμονία έρχεται ή δυστυχία, μετά την ευφροσύνη η θλίψις, μετά τη χαρά ο πόνος, μετά τη ζωή ο θάνατος. Όλα μεταβάλλονται, όλα έρχονται και παρέρχονται, εκτός από τον αιώνιο Θεό και την αιώνια δόξα Του.

Οι Ιουδαίοι τίμησαν και υποδέχθηκαν τον Κύριο σαν βασιλιά, "μετά Βαΐων και κλάδων". Και μετά από λίγο Τον ατίμωσαν, Τον εχλεύασαν, Τον ερράπισαν...

Πρώτα γονάτισαν μπροστά Του και Τον προσκύνησαν. Κι έπειτα Τον άρπαξαν και Τον οδήγησαν στον Σταυρό. Τη μια μέρα ζητωκραύγαζαν "ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου!" Και την άλλη παραληρούσαν "σταυρωθήτω!" Αυτοί

είναι οι άνθρωποι. Κι αυτή είναι η δόξα της γης.

Όταν ευημερείς οι άνθρωποι σε ήμουν και σε δοξάζουν. Όταν δυστυχήσης σ' εγκαταλείπουν και σ' αποστρέφονται. Όταν όλοι τιμούσαν και θαύμαζαν τον Κύριο, οι απόστολοι ήταν δίπλα Του. Την ώρα του πάθους Του όμως Τον εγκατέλειψαν κι έφυγαν μακριά Του.

Όσο μεγαλύτερη είναι η δόξα τόσο μεγαλύτερος και ο φόβος. Εκείνοι πού ορειβατούν στις επικίνδυνες βουνοκορφές των τιμών, διατρέχουν περισσοτέρους κινδύνους από εκείνους πού βαδίζουν με σιγουριά στις ομαλές πεδιάδες της ασημότητας.

Τα ύψη της τιμής διαδέχονται τα βάραθρα της ατιμίας και του ονειδισμού, είτε εδώ από τους ανθρώπους είτε εκεί από ιούς δαίμονες. "Όσα εδόξασεν εαυτήν..., τοσούτον δοτέ αύτη βασανισμόν και πένθος", διατάσσει ο άγγελος της Αποκαλύψεως για την νοητή Βαβυλώνα (Άποκ. 18. 7).

Όσο λοιπόν περισσότερο σε τιμούν, τόσο θεώρησε τον εαυτό σου ανάξιο της τιμής, και κράτησε σταθερά μέσα στην καρδιά σου το φρόνημα της ταπεινώσεως. Θυμήσου τον θάνατο πού τους εξισώνει όλους, πλουσίους και φτωχούς, άρχοντες και υποτακτικούς, ένδοξους και άσημους, σοφούς και μωρούς, ανδρείους και αδυνάτους. Όλοι κλείστηκαν μέσα σ' ένα μικρό μνήμα.